

ΑΡΕΤΟΥΣΑ

Παραδοσιακό : Κρήτης από τον "Ερωτόκριτο"

Στίχοι: Κορνάρος Βιτσέντζος

Τ'ά κου σεξ Α ρε τού σα μου τα θλυ βε ρά μα ντά τα α ο κύ ρης σου μ'ε ξό ρη σε ειςτην ξε νει τιά στη στρά τα α.

Τέ σσε ρις μέ ρεξ μο να χά μου 'δω κε ν'α νι μέ νω ω κύ στε ρα να ξε νη τευ τώ πο λύ μα κριά να πηαί νω ω. Και αι

πως να α σ'α πο χω ρι στώ ω ω και πω ω ως θα σου ου μα α κρύ νω ω και πως θα ζή η σω ω δί χως σου τον ξο ρι σμόν ε κεί νο ο.

Τ' άκουσες Αρετούσα μου τα θλιβερά μαντάτα
ο κύρης σου μ' εξόρισε εις την ξενιτιάς στη στράτα.

Τέσσερις μέρες μοναχά μου 'δωκε ν' ανιμένω
κ' ύστερα να ξενιτευτώ, πολύ μακριά να πηαίνω.
Και πώς να σ' αποχωριστώ και πώς θα σου μακρύνω
και πώς θα ζήσω δίχως σου, τον ξορισμόν εκείνο.

Κατέχω 'το κι ο κύρης σου γρήγορα σε παντρεύει
ρηγόπουλο, αφεντόπουλο σαν είς 'εσύ γυρεύει.
Και δεν μπορείς ν' αντισταθείς σαν θέλουν οι γονείς σου
νικούν τηνε τη γνώμη σου κι αλλάζει κι όρεξη σου.
Μια χάρη, αφέντρα, σου ζητώ κι εκείνη θέλω μόνο
και μετά κείνη ολόχαρος τη ζήση μου τελειώνω.

Όταν θα αρραβωνιαστείς να βαριαναστενάξεις
κι όταν σαν νύφη στολιστείς σαν παντρεμένη αλλάξεις }

Για εισαγωγή παίζουμε την τρίτη μελωδία

Αυτοί οι στίχοι πηγαίνουν σύμφωνα με την την δεύτερη μελωδία.

Ν' αναδακρύνω και να πης, «Ρωτόκριτε καημένε
τα σου 'ταξα ελησμόνησα, τα 'θελες πια δεν είναι».

Και κάθε μήνα μια φορά μέσα στην κάμερά σου
λόγιαζε τα 'παθα για σε, να με πονεί η καρδιά σου.
Και πιάσε και τη ζωγραφιά που βρες στ' αρμάρι μέσα
και τα τραγούδια, που 'λεγα όπου πολύ σ' αρέσαν.

Και διάβαζέ τα, θώρειε τα κι αναθυμού κι εμένα
πως μ' εξορίσανε για σε πολλή μακριά εις στα ξένα.
Κι ας τάξω ο κακορίζικος πως δε σ' είδα ποτέ μου
ένα κερί αυτούμενον εκράτουν κι έσβησέ μου.

Ας τάξω πως επιάστηκα σε μιας γυναίκας τρίχα
έσπασε η τρίχα κ' έχασα εις τον κόσμο ότι κι αν είχα
Λησμόνησε παντοτινά και διώξε κάθε ελπίδα
και πε πως δεν με γνώρισες κι ουτέ και 'γω πως σ' είδα.